

Imam, između ostalog, na računaru dva foldera. Jedan se, očekivano, zove „Gljive FG koje tražim“ i u njemu se nalaze gljive za koje znam da ih na FG ima ali ih ja još nisam pronašao i napravio lepe fotke sa njima. Tu ima više stavki i povremenu u spisak dođe i po neka nova gljiva, a ono što pronađem leti sa spiska. Ipak se spisak uglavnom ne smanjuje jer se stalno dopunjava.

Drugi folder se zove „Lokacije za gljivarenje u FG koje tražim“. Tu spisak nije dugačak jer Frušku goru dobro poznajem. Ali uvek ima neko mesto za koje sam čuo da je lepo i poželim da ga pronađem i uključim u lokacije koje ću obići barem jednom u godini.

O takvom jednom lepom mestu mi je pričao Goran Vučićević prošle godine. On je to mesto nazvao „Jezerce Ogledalce“. Radi se o jednom malom jezercetu u Fruškoj gori koje ne presušuje preko leta jer ima izvor koji ga stalno napaja, a višak vode otiče u potok ispod. Dakle, lokaciju sam otprilike dobio i radi se o prostoru između potoka Savina voda čiji je izvor ispod Jabuke i neimenovanog potoka koji izvire ispod Lipovog čota i uliva se u Potoranjski potok. Zvaću ga nadalje Lipov potok.

I tako došlo je vreme da pronađem taj mali biserčić Fruške gore. Krenuo sam sa Jabuke dolinom Lipovog potoka i usput uživao u šumi koja se polako budi. Svuda okolo visibake, kukurek i poneka gljiva. Nije mi bio cilj da nešto posebno fotkam gljive, ali nekima nisam odoleo. Iznenadio me je taj mali Lipov potok jer je imao vode celom svojom dužinom. Nije bilo lako proći njegovom dolinom zbog puno oborenih stabala. Neka od stabala u potoku bila su u potpunosti obrasla mahovinom. Bilo je tu i slapova visine 1-2 metra i više izvora sa strane koje sam obišao, ali ono što sam tražio nisam pronašao. Polako sam se spustio u Potoranjski potok i zastao na ušću Lipovog potoka u Potoranjski. Krenuo sam dalje Potoranjskim potokom do Vodopadu Gredelj, napravio par fotki, i isplanirao da se gore vratim potokom Savina voda. Tako bi zaokružio područje pa se eventualno kasnije pozabavio delom između potoka.

Dok sam hodao potokom i razmišljao naišao sam na grupu planinara na čelu sa Goranom i Simpetom i zastao da popričam sa njima. I gle čuda oni baš planiraju da obiđu Jezerce Ogledalce. Naravno da sam im se pridružio. Inače često mislim da telepatija postoji i da nas je ona dovela na mesto susreta. Stigli smo do jezerceta Ogledalca i utvrdio sam da je ono bilo u maloj uvali pored koje sam prošao na oko 20-tak metara dok sam silazio niz Lipov potok. Nisam ga video jer ga je zaklanjalo malo uzvišenje. Planinarska družina je nastavila dalje svojim putem, a ja sam odlučio da se oko jezerceta zadržim i da napravim par fotografija. Porajalo je to naravno.

Sa vama sam odlučio da podeli moje oduševljenje ovim malim biserčićem Fruške gore. I jedna stavka sa spiska „Lokacije za gljivarenje u FG koje tražim“ je zauvek nestala. Ali ima ih još jer ovo naše malo brdašce, dugo oko 80km, je puno iznenađenja. Na Fruškoj gori

ima oko 16 velikih, uglavnom, veštačkih jezera. Ovakvih biserčića ima u FG na više mesta, obično s'proleća, ali retka koja u letnjem periodu ne presuše. Ovo je jedno od njih u kojem se drveće ogleda cele godine. A verovatno i životinje jer je okolo bilo dosta tragova.

I evo ono što sam danas tražio, Jezerce Ogledalce. Nije ono veliko možda 20-tak metara u prečniku. A ime mu je dao Goran Vučićević. On mi je rekao da kada ga je prvi put video, podsetilo ga je na šumsko ogledalo. Niko tu odavno ništa nije dirao. Nadam se da će tako i ostati.

Još jedan pogled na ovaj mali nedirnuti biserčić Fruške gore i pomisao da ću ga ove godine još par puta obići. Vidimo se „Jezerce Ogledalce“.

Tekst i fotografije:

Stevan Baluban

